

Projekt

z dnia 18 marca 2026 r.

Zatwierdzony przez

Uchwała nr

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 2026 r.

w sprawie nadania tytułu "Honorowy Obywatel Miasta Tarnobrzega"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.) oraz uchwały Nr LII/540/2021 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie ustanowienia tytułów honorowych: "Honorowy Obywatel Miasta Tarnobrzega" oraz "Zasłużony dla Miasta Tarnobrzega" oraz regulaminu ich nadawania i pozbawiania uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się pośmiertnie tytuł "Honorowy Obywatel Miasta Tarnobrzega" dr Oldze Blance Lilien.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miasta

Norbert Mastalerz

Uzasadnienie do uchwały nr

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 2026 r.

W dniu 4 marca 2026 r. wpłynął wniosek w sprawie nadania pośmiertnie tytułu „Honorowy dla Miasta Tarnobrzega” dr Oldze Blance Lilien. Zgodnie z regulaminem nadawania honorowych tytułów wniosek ten został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Oświaty, Kultury i Sportu i Komisję Zdrowia, Rodziny i Środowiska.

Dr Olga Blanka Lilien urodziła się we Lwowie w 1903 roku w żydowskiej, ale spolonizowanej rodzinie. Jej ojciec, Norbert Lilien był tam znanym i cenionym pediatrą. W 1927 ukończyła studia medyczne na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Po ich ukończeniu odbyła praktyki zawodowe w Stanach Zjednoczonych, Austrii, Niemczech, Szwajcarii. Po powrocie do kraju rozpoczęła pracę w jednym z lwowskich gimnazjów, a następnie w Państwowym Zakładzie Higieny, gdzie zastała ją II wojna światowa. Dzięki pomocy polskich przyjaciół opuściła Lwów i przyjechała do podtarnobrzieskiego Mokrzeszowa, gdzie pracowała jako pomoc kuchenna, pomywaczka oraz doglądała obrządku w stajniach w zlokalizowanej tam szkole rolniczej. Cieszyła się dużym szacunkiem wśród mieszkańców, ponieważ leczyła miejscowe dzieci. To dzięki mieszkańcom Mokrzeszowa, którzy ją przechowywali i chronili trzykrotnie udało się jej uniknąć dekonspiracji.

Jej pamiętne słowa o mieszkańcach Mokrzeszowa brzmiały: „dwa tysiące ludzi znało moje imię, pochodzenie i mnie nie wydało, choć każdy z nich mógł mnie sprzedać Niemcom za 200 marek, ale nikt tego nie zrobił”.

Postawa wiejskiej społeczności wobec ukrywającej się żydówki zrodziła w lekarce poczucie konieczności spłaty zaciągniętego długu. Z krótkimi przerwami mieszkała i pracowała w Mokrzeszowie i Tarnobrzegu do końca życia.

Po wojnie wspólnie z dr Tadeuszem Starostką i dr Władysławem Wołoszyńskim organizowała służbę zdrowia w Tarnobrzegu i na terenie powiatu. Stworzyła od podstaw oddział pediatriczny i opiekę nad matką i dzieckiem w tarnobrzskim szpitalu. Była też prekursorką szczepień ochronnych tarnobrzeskich dzieci. Nazywano ją Judymową lekarką, ponieważ nigdy nikomu nie odmawiała pomocy. Kiedy była potrzeba, szła piechotą na wizytę domową niejednokrotnie kilka kilometrów.

Po zakończeniu pracy w szpitalu pracowała w tarnobrzskim liceum. Wstawiała o 4-5 nad ranem i do wieczora robiła obchód wśród ludzi chorych, starszych i ubogich. Czyniła to do samej śmierci. Ostatnie lata życia spędziła w domu opieki społecznej, gdzie zmarła w 1996 roku w wieku 96 lat.

Do końca swoich dni dzieliła się dobrem, a jej życie nakierowane było na człowieka i dla człowieka. W 2019 roku mieszkańcy Mokrzeszowa ufundowali ku jej pamięci tablicę, która zawisła na ścianie pałacyku myśliwskiego, należącego niegdyś do rodziny Tarnowskich. Na tablicy widnieje motto jej życia: „Chciałam być najmniejszą z najmniejszych”. Chciała być najmniejszą, a stała się wielką.

Profesor Tadeusz Zych – autor jej biografii napisał: „Historia życia dr Olgi Lilien to opowieść o cierpieniu, ludzkiej dobroci i wdzięczności, a także przykład solidarności zbiorowej, w imię wartości najważniejszych.

Nadanie dr Oldze Blance Lilien tytułu „Honorowy Obywatel Miasta Tarnobrzega” stanowi wyraz najwyższego uznania i wdzięczności za jej życie naznaczone bezinteresowną służbą drugiemu człowiekowi. Jej działalność lekarska, oddanie mieszkańcom Tarnobrzega i Mokrzeszowa oraz postawa pełna pokory, wrażliwości i humanizmu sprawiają, że pozostaje jedną z najbardziej wyjątkowych postaci w historii lokalnej społeczności. Uhonorowanie jej tym tytułem będzie godnym wyrazem pamięci o jej życiu, dokonaniach oraz wartościach, którym była wierna.